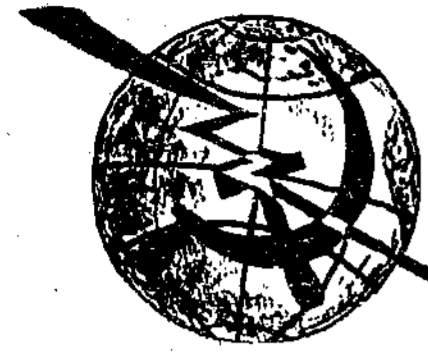


'Απεργοί Κυβερνητικοί Έργατες ΜΗ ΠΕΣΕΤΕ ΣΤΙΣ ΠΑΓΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1947



ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Γ. ΓΩΡΓΗΣ ΧΟΜΑΡΙΑΝΗΣ Γράμματα - Αποστολές: ΛΙΠΕΡΤΗ 54, ΔΕΥΚΩΣΙΑ 1η Χρονιά - 2ο Φύλλο Σύνδρομος: 'Εσωτερικού: Χρονιάτικη 10/- 'Εξώμηνη 5/- Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα. ΤΙΜΗ 1 ΠΡΟΣΕΙ

...Οι κομμουνιστές προτιμούν να βρουν τον δρόμο τους να κερδίσουν τις ιδέες και τα σχέδια τους. Εργάζονται φανερά ότι τα σχέδια τους δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν παρά με τη βίαιη αναταραχή όλου του παλιού κοινωνικού συστήματος. Οι τάξεις που διακούν δεσφύρουν μπροστά στην ιδέα της Κομμουνιστικής 'Επανάστασης!... Προλετάρια όλου του κόσμου, 'Ενωθείτε!...

Η ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΓΓΥΗΣΗ

Ποτέ κυρίαρχη τάξη δεν δίνει στους σκλάβους της ελευθερία—ίστω και μηδαιμνή—αν οι σκλάβοι δεν πείσουν με όλο το κοινωνικό τους βάρος κι' αν δεν αγωνιστούν κι' αν δεν κάνουν θυσιές οι ίδιοι. Το ίδιο είναι αναμφίβολα ιστορικό αξίωμα πιά, ύστερα από την πείρα των τάξεων μέσα στους αιώνες. 'Αν για να πάρει ο προλετάριος ένα γράσι αύξηση χρειάζεται να κάνει μαχητική απεργία και να εκδικαστεί τον εργοδότη, είναι εύκολο να φανταστεί κανένας τι χρειάζεται να κάνει μια τάξη δλίκερη, που θέλει να εξασφαλίσει την λευτεριά απεργίας, λόγον, τύπου, οργανώσεως, συγκέντρωσης.

Σηγήσαμε στο προηγούμενο άρθρο μας πως για να λυθύνει τα χρέια του προλεταρίου και των συμμάχων του μισοπρολεταρίων και φτωχομεσαίων της πόλης και του χωριού, και για να μπορέσει το προλεταριάτο να εντατικοποιήσει τον αγώνα του πρέπει πρώτα-πρώτα να εξασφαλίσει αυτές τις βασικές δημοκρατικές ελευθερίες, που άλλοι λαοί έχουν ήδη εξασφαλίσει από αιώνες τώρα.

Πρακτικά καθήκοντα μπαίνουν άμεσα μπροστά σε κάθε ένα ταξικά συνειδητόν προλετάριο, μισοπρολετάριο, φτωχομεσαίο της πόλης και του χωριού σήμερα, κι' όχι αύριο. Είναι άρετη ή φιλολογία κι' η θεωρητική ανάλυση και συζήτηση. Μια κι' έχουμε φτάσει στο συμπέρασμα, πως πρέπει πρώτα-πρώτα να εξασφαλίσουμε, σάν πρώτο έργο, τις βασικές δημοκρατικές ελευθερίες, πρέπει τώρα να μπούμε στη δράση για την πραγματοποίησή τους.

Κάθε συνειδητός προλετάριος, μισοπρολετάριος, φτωχομεσαίος, φτωχο-αρχηγός που έχει νοιώσει, που έχει κάνει συνείδησή του, πως δεν μπορεί να διεκδικήσει συγκεκριμένους χειρομιαστές, άπολετοματωμένους αγώνες για την ταξική του απολύτρωση, χωρίς να εξασφαλιστούν αυτές οι ελευθερίες θα βρει πως είναι ανάγκη να εργαστεί για να πετύχει και τους συντρόφους του, για να δράσουν ενεργά όλοι μαζί γι' αυτό το σκοπό.

Θα βρεθεί πως είναι ανάγκη ο προλεταριακή τάξη, που είναι η μόνη πραγματικά προοδευτική τάξη που μπορεί να αναλάβει αυτό το καθήκον, να κινητοποιηθεί ενεργά γι' αυτό το σκοπό.

Θα είναι ανάγκη ο κάθε προλετάριος να εργαστεί εντατικά στη συνοικία, στο σύλλογο, στη συντεχνία, στο δρόμο, στο καφέ-νέο, παντού, και να οργανωθούν επιτροπές αγώνα από τους πιο συνειδητούς και μαχητικούς προλετάριους. Αυτές οι επιτροπές θα πρέπει να αναλάβουν το έργο της πιο πλατειάς κινητοποίησης του λαού με σκοπό την εξάσκηση πίεσης πάνω στην κτάνια άστικη τάξη και στην ξένη ιμπεριαλιστική κυβέρνηση για την εξασφάλιση των βασικών δημοκρατικών ελευθεριών, για την κατάργηση όλων γενικά των ανελευθέρων νόμων για την ΕΚΛΟΓΗ ΑΜΕΣΩΣ ΜΙΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΜΕ ΚΑΘΟΔΙΚΗ ΑΝΑΔΟΓΙΚΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΚΛΕΙΣΑΝΕ ΤΑ ΔΕΚΑΟΧΤΩ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΙΑ.

Κάθε προλετάριος, κάθε μισοπρολετάριος, κάθε φτωχομεσαίος της πόλης, ή του χωριού θα πρέπει διαρκώς και παντού να διαρωτίζει τους συντρόφους του πάνω σ' αυτό το φλέγον ζήτημα για να τους αποτρεφίσει απ' τους δισταγμούς—αρχιμυστικοτικούς πετεινοματωμένους και να τους πιώσει στο σωστό ταξικό δρόμο της πάλης για δημοκρατικές ελευθερίες, που θα είναι το πρώτο έργο για το άνοιγμα των νέων αγώνων του προλεταριάτου και των συμμάχων του για την ταξική του απολύτρωση. Αυτές οι επιτροπές αγώνα θα πρέπει να κινητοποιήσουν τους συντρόφους της περιφέρειάς τους και να τους διαφωτίσουν πάνω στο προοδευτικό δρόμο για την εξασφάλιση της ΚΕΦΙ-ΑΡΧΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΚΛΕΓΜΕΝΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΜΕ ΚΥΡΙΑΡΧΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΣΙΑΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Η Παγκόσμια 'Εργατική 'Ομοσπονδία πρέπει να ἀγκαλιάσει τις επιτροπές αγώνα για την ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΓΙΑ Α-ΠΕΡΓΙΑ, ΓΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΓΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ, ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΥ. Αυτό ήταν και είναι έργο πρώτο αίτημα, που το υποστήριξε η Παγκόσμια 'Εργατική 'Ομοσπονδία. Μήπως δεν ζητάει και δεν ζητά την κατάργηση των ανελευθέρων νόμων; 'Η εξασφάλιση των βασικών δημοκρατικών ελευθεριών είναι η ολοκλήρωση της κατάργησης των ανελευθέρων νόμων.

Εμπρός προλετάρια, μισοπρολετάρια, φτωχομεσαίοι της πόλης και του χωριού. Σε κάθε συνοικία, σε κάθε τάπο δουλειάς, σε κάθε περιφέρεια, σε κάθε συντεχνία, σε κάθε χωριό, εκλέξτε την επιτροπή αγώνα για την εξασφάλιση της ΚΕΦΙ-ΑΡΧΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΚΛΕΓΜΕΝΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ.

Μόνο με την κινητοποίησή σας, και με την οργανωμένη εξάσκηση πίεσης μπορούμε να εξασφαλιστούν οι βασικές δημοκρατικές πολιτικές ελευθερίες, που θα λύσουν τα χρέια σας και που εντατικοποιούν και μαχητικούς ταξικούς αγώνες στο πολιτικό και στο οικονομικό σάββατο, και που θα ανοίξουν τον δρόμο για την εγκαθίδρυση της παγκόσμιας σοσιαλιστικής κοινωνίας, μαζί με τους προλεταρίους όλων των κόσμων.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ ΝΑ ΜΙΛΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΟΝΟ ΤΟΥ.

'Η Κυβέρνηση μανουβράρει για να τερπιλλήσει την απεργία των εργατών της Υπόσχεται 5 γρόσια την ημέρα αύξηση κι' απορρίπτει το αίτημα για τα οικογενειακά επίδοματα και το 44ωρο ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝΕ ΣΘΕΝΑΡΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Συνεχίζεται με σθένος κι' αποφασιστικότητα η απεργία των 200 Κυβερνητικών εργατών. Την περασμένη Κυριακή οι εργατές—απεργοί—κάνανε πιεστική διαδήλωση των κεντρικότερων δρόμων της πρωτεύουσας με διάφορα συνθήματα.

Η Κυβέρνηση, μπροστά στη άκαμπτη στάση των απεργών εργατών της μανουβράρει για να ξεγυλιώσει τους εργατές να λύσουν την απεργία τους. 'Ετσι έδωσε για δήλωση στις 22 του μηνός ανακοινωθέν που αναφέρει πως θα παραχωρήσει ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ αύξηση 10% στους εργατές της. Δηλαδή στα 5 γρόσια που παίρνουν 5)6 την ημέρα θα τους δώσει... 5 γρόσια και 4 παράδες αύξηση! Τότε σκότωσε!!!

Από την άλλη μεριά η Κυβέρνηση δηλώνει οτι πώς δεν θα αυξήσει τα οικογενειακά επίδοματα ούτε και προτίθεται να εφαρμόσει το 44ωρο.

Επίσης, την Παρασκευή 26 του Σεπτεμβρίου το «'Εθνος» δημοσίευσε πως πληροφορείται «έξ αυθεντικής πηγής» πως η Κυβέρνηση σκέφτεται να διορίσει «Συμβουλευτικό Σώμα 'Εργασιών» που να συμβουλεύει την Κυβέρνηση πάνω στα διάφορα εργατικά ζητήματα που θα παραπέμψει σ' αυτό η Κυβέρνηση για να της δίνει συμβουλές.

Μ' αυτό το τρόπο η Κυβέρνηση προσπαθεί να τερπιλλήσει την απεργία των Κυβερνητικών εργατών και γενικά να θέσει το εργατικό κίνημα της Κύπρου κάτω από την ύποθετική διαταγή ενός Συμβουλίου κατά πλειοψηφία αν αντιδραστικού και έχθρικού προς την εργατική τάξη.

Από το 13 μέλη, εκ των οποίων τα 7 θα είναι πρόχτορες ή οργανά της. Το κυριότερο όμως χαρὰ χηρυστικό του είναι πως το Συμβούλιο αυτό θα έχει ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ πάνω σε εργατικά ζητήματα που θα παραπέμψει σ' αυτό ΑΤΤΗ Η ΙΔΙΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ!!!

Οι απεργοί εργατές και γενικά δλίκερη ή εργατική τάξη της Κύπρου πρέπει να προσέξουν να μη πέσουν στις παγίδες που στήνει η ξένη Κυβέρνηση. Πρέπει να αντιληφθούν το πραγματικό τους συμφέρον και τον μόνο εξυπαισθητικό τρόπο για τους αγώνες τους. Κι' αυτός ο τρόπος είναι μονάχα μέσον των Συντεχνιών τους.

Ο αγώνας των Κυβερνητικών εργατών συνεχίζεται τώρα και 24 μέρες. Η εργατική τάξη της Κύπρου και οι συναδέλφοι τους των άλλων Κυβερνητικών δουλειών πρέπει να δράσουν ενεργητικά για την υποστήριξη τους. Καλούμε την Π.Ε.Ο. να οργανώσει Παγκόσμιες 24ωρες απεργίες για να αναγκαστεί η Κυβέρνηση κάτω από την πίεση αυτή να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργατών. Καθίκαν της Π.Ε.Ο. είναι να οργανώσει την εργατική τάξη δίπλα στους εργατές—απεργούς των Κυβερνητικών δουλιών. Να φροντίσουν για την καλύτερη διεξαγωγή των πενταήμερων εργατών και να μη αποτρέπονται ολόκληρα για την εκλογή του δεινα ή του τάδε 'Αρχιτεχνιάτου!

Με το Μαρξιστικό φακό

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Δεν πρέπει να περδάει άκαρπα τήρηση ή ελπίση πως οι εργατές του Πόρτ—Σάιτ αποφάσισαν να υποχωρήσουν τη διέλευση 'Ολλανδικών πλοίων για την 'Ινδονησία. Είναι από τις καλύτερες ενδείξεις προλεταριακής αλληλεγγύης. Στη σημερινή εποχή που η φρενι, ή διατρέβληση και η σύγκληση εργατών από τις τις έπισημης, με βροντώδη φωνή άκουεται για να διαμαρτυρηθεί στη διαπίσιν: «'Εθνη γίνετε άνωπύρετα τη δεινή ταξική μας αλληλεγγύη» μονάχα κ' αυτό, με την πραγματικό συγκροτημένο της δράσης σας πάνω σε διεθνή κλίμακα, θα μπορούσε να εξισώσει τα δεκά που σας κρατούν σκλάβους του κεφαλαίου. Προλετάρια όλου του κόσμου 'Ενωθείτε! Αυτό είναι στην ούμια του—το περιεχόμενο της απόφασης για μια 'Ολλανδική της διέλευσης 'Ολλανδικών πλοίων των εργατών του Πόρτ—Σάιτ.

Τους δώσαμε έγγραφο για την Κυριακή (21 9-47) κι' άρνηθήκαμε να τη δημοσιεύσουμε. Τους δώσαμε προσωπικά κι' άρνηθήκαμε να δημοσιεύσουμε. Τους δώσαμε μες άσυγγίλας όπως άπειται τουλάχιστο ή δημοσιογραφική (άυθροπική) άγνωση, (γυρεύεις φύλλο σπ' άγυρη) άπό άσυγγίλας το... 'Εθνος! Και ρωτάτε, σύντροφοι γιατί; Νέπτα—σκέττα: Για να μη το πάρτε σεις και μισοβόλας πώς βγήκαμε. Μετά τίποτ' άρνηση πού τόχρη... Γιατί τις άρνηση άπας ή δίδωσες το... άρνηση...

ΤΙΠΟΤ' ΑΛΛΟ

Με το Μαρξιστικό φακό

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Τους δώσαμε έγγραφο για την Κυριακή (21 9-47) κι' άρνηθήκαμε να τη δημοσιεύσουμε. Τους δώσαμε προσωπικά κι' άρνηθήκαμε να δημοσιεύσουμε. Τους δώσαμε μες άσυγγίλας όπως άπειται τουλάχιστο ή δημοσιογραφική (άυθροπική) άγνωση, (γυρεύεις φύλλο σπ' άγυρη) άπό άσυγγίλας το... 'Εθνος! Και ρωτάτε, σύντροφοι γιατί; Νέπτα—σκέττα: Για να μη το πάρτε σεις και μισοβόλας πώς βγήκαμε. Μετά τίποτ' άρνηση πού τόχρη... Γιατί τις άρνηση άπας ή δίδωσες το... άρνηση...

ΤΙΠΟΤ' ΑΛΛΟ

Με το Μαρξιστικό φακό

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Τους δώσαμε έγγραφο για την Κυριακή (21 9-47) κι' άρνηθήκαμε να τη δημοσιεύσουμε. Τους δώσαμε προσωπικά κι' άρνηθήκαμε να δημοσιεύσουμε. Τους δώσαμε μες άσυγγίλας όπως άπειται τουλάχιστο ή δημοσιογραφική (άυθροπική) άγνωση, (γυρεύεις φύλλο σπ' άγυρη) άπό άσυγγίλας το... 'Εθνος! Και ρωτάτε, σύντροφοι γιατί; Νέπτα—σκέττα: Για να μη το πάρτε σεις και μισοβόλας πώς βγήκαμε. Μετά τίποτ' άρνηση πού τόχρη... Γιατί τις άρνηση άπας ή δίδωσες το... άρνηση...

ΤΙΠΟΤ' ΑΛΛΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΠΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

ΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Γράφαμε στο περασμένο φύλλο του «Εργάτη», στην κριτική μας πάνω στην απόφαση της Συνέλευσης της Συντεχνίας Λιμενεργατών Πάφου, να μείνει έξω από την Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία, πως «η διασκόρπιση των εργατικών δυνάμεων δεν είναι προς όφελος τους (των εργατών), αλλά προς το συμφέρον των έχθρων της εργατικής τάξης».

Και ξεχουμάστε: Από τον καιρό που ο εργάτης άντελεφθηκε πως την ίδια εκμετάλλευση και καταπίεση που υφίσταται αυτός την υφίσταται και ο διπλανός του και ο πάρα πέρα και ο άλλος του άλλου μα γαζιού και του άλλου παρακάτω, πιστοποιήσε πως ήταν ανάγκη να συσπειρωθούν όλες αυτές οι σκόρπιες δυνάμεις μέσα σε μίον όργάνωση—Συντεχνία—για να διεκδικήσουν το δικαίό του; και να καλυτερεύουν τη θέση τους. Οργανώνοντο, όμως, βρήκαν πως την ίδια εκμετάλλευση που υφίστανται αυτοί μέσα στο έπαγγέλμα τους, την υφίστανται και άλλοι εργάτες, άλλου κλάδου, στην ίδια πόλη ή σε διαφορετικές πόλεις; και σ' ολόκληρο το κράτος και κατ'έπείτασιν, σ' ολόκληρο τον κόσμο. Γι' αυτό το σκοπό, για το σκοπό της καλυτέρευσης της θέσης τους και το ξεσκλάβωμα τους από την εκμετάλλευση και καταπίεση, ίδρυσαν τη γενική ήγεσία του κινήματος σ' ολόκληρο το κράτος, που καθοδηγεί (ή ήγει) και συντονίζει τον αγώνα της εργατικής τάξης έναντι των στους εκμεταλλευτές της. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο η εργατική τάξη βρήκε την ικανότητα να αγωνιστεί για το καθημερινά τους προβλήματα και για την απελευθέρωσή της.

Η καπιταλιστική τάξη, η τάξη των εκμεταλλευτών και καταπιεστών, βλέποντας το ζήτημα του των εργατών, κι' αντιλαμβανόμενη πως αυτή η κατάσταση δεν στρεφόταν ενάντια σε κανένα άλλο, παρά στα συμφέροντά της, προσπάθησε να βρει τρόπο για να άμυνθαι. Και σαν τον καλύτερο βρήκε τη διάσπασή τους για να μη μπορούν οι εργάτες να διεκδικήσουν εναντίον της. Χίλιους δυό τούς μηχανεύτηκε για να το διασπάσει. Χρησιμοποίησε τους πράχτορες της με σα στις οργανώσεις των εργατών, τους προβκατόρες της. Τους χρησιμοποίησε και τους χρησιμοποίησε μόνο για να φρενάρει το κίνημα, να φρενάρει διαρκώς τους εργάτες προς τον τοσκό τους προσατολιτικό για την απολύτρωσή τους.

Αλλά δεν σταμάτησε ως εδώ. Προχώρησε και πιο πέρα. Φρόντισε για την ίδρυση και άλλων Συντεχνιών, για να τις χρησιμοποιήσει για αντιπερισπασμό στις άπεργίες και γενικά τους αγώνες των εργατών εναντίον της. Έτσι βλέπουμε σήμερα δυό Συντεχνίες Χριστιανών, δυό Πελοποννησιακών, δυό Ραφτάδων κ.ο.κ. Σ' αυτό βέβαια συντέιναν και οι υποκειμενικοί και οι αντικειμενικοί παράγοντες, και το πνίξιμο της φωνής των απλών εργατών από την ήγεσία τους, και οι υποσχόμενοι γ' εργοδοτών για την ίδρυση άλλων συνδι-

κτών. Σήμερα βλέπουμε δυό εργάτες που έχουν τα ίδια συμφέροντα και ίδιες επιδιώξεις να βρίσκονται αντιμέτωποι ο ένας στον άλλο και δεν παύει ο ένας να προσπαθεί να δωξεί τον άλλο από τη δουλειά για να την πάρει αυτός Δηλαδή, η καπιταλιστική τάξη δικαιώθηκε στις προσπάθειές της για διάσπαση των εργατικών δυνάμεων. Χρησιμοποιεί τους μόνους της στούς δει γιά να επιπλέει πάντα αυτή. Κανένα σοβαρό εργατικό αγώνα δεν μπορεί ο εργάτης ενός επαγγέλματος να αναλάβει γι' την καλυτέρευση της θέσης του, γιατί υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να του πάρουν τη δουλειά άλλου.

Γι' αυτό λέμε πως επιβάλλεται η συγχώνευση των εργατών κάτω από μια ενιαία καθοδήγηση και μέσα σε μια και μόνη Συντεχνία. Οι πολιτικές αντιλήψεις είναι άλλο ζήτημα. Η εργατική τάξη θα βρει τη χειραγώγησή της και το δρόμο της μέσα στην καθημερινή της πάλη για το ξεσκλάβωμα της.

Μέσα στα ίδια συνδικάτα και κάτω από ενιαία καθοδήγηση, αναλογικά εκλεγμένη—δηλ. η κάθε μία παράταξη να βγάξει τόνους αντιπροσώπων μέσα στο καθοδηγητικό σώμα ανάλογα με τον αριθμόν της—που να αγωνίζεται πραγματικά για τόν εργατή κι' όχι για ιδιοτελή και ευτελή συμφέροντα, οι εργάτες θα μπορούσαν να προχωρήσουν μπροστά, για την καλυτέρευση της θέσης τους και για το ξεσκλάβωμα τους και από κάθε είδους καταπίεση.

Κάθε πολιτική διαφορά θα πρέπει να λυεται όχι προς βλάβη του εργατικού κινήματος, αλλά προς όφελός του. Μέσα στις συντεχνίες τους οι εργάτες θα συζητούν και θα λύουν τις διαφορές τους πάνω στα πολιτικά με δημοκρατικές κι' όχι με δικτατορικές μεθόδους, όχι με διαγραφές και πρό παντός δίχως την ίδρυση νέων συντεχνιών, για αντιπερισπασμό προς τις άλλες, τις παλιές που αυτό προσπαθούν να κάνουν και πολλές φορές φορές το καταρθώνουν οι εκμεταλλευτές των εργατών.

Αλλά θα συνεχίσουμε.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΑΒΡΟΔΡΟΜΙΑ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ!

Καθισμένοι πάνω στο πεζοδρόμιο, κουρσέλλης και λερωμένου με μιά πουκάλα κρασί και λίγους φτωχικούς μεζέδες ο Μπαρ κα Γιάννης, ο Δικαστής, έβλεπε το κρασί του με την γνωστή ήδονα των κρασοποτών.

—Τι νάνεις μάτρω Γιάννη; Τόν ρωτά ένας καλοφροσύνης κύριος, και, χωρίς να περιμένει την απερίσκεπτη απάντηση του «Καλά, ευχαριστώ, άφεντικό», μου ρίχνει ένα γροσάκι και φεύγει.

«Ένας κουλιαράς μαυροφρόνιτης, περνώντας απ' εκεί με την άμαξά του σταμάτησε την άμαξα και του πετάει και εκείνος το γροσάκι.»

«Έλα μάτρω Γιάννη να πάρε να πής ένα κρασίκι από μέσα. Ο Μπαρ κα Γιάννης άρπάζει τη γροσάκι και το ρίχνει στην εξέπληττα πελλήνισσα και που φωνάζει σαν έκφραση ευγνωμόνης στον «Μέγα Ευεργέτη!»

«Ακού πέρασαν και άλλοι με γαλόχημοι κύριοι και έκαναν κι' αυτή το ίδιο, μου κινήθηκε η περιέργεια να ρωτήσω ένα απ' τούς μεγαλύτερους κυρίους να μου πουν γιατί τούση άγίατη και στοργή, σε ένα μέθυσο σαν τόν Μπαρ κα Γιάννη.»

—Μήπως τούς κανά, είναι κανένας εκ τών «Υπέροχων Παισιών και Πατριδών άγνωστών;»
—«Όχι, μου άπαντά ο συνομιλητής μου. Ήταν ένας κλάδος και εργατικός άθροισμός στις έπειταρήσεις μας. Ήταν ακυλλή στην δουλειά του δούλευε άνοηραστα απ' το πρωί ως το βράδυ και ήταν πάντα πρόθυμος και πάντα συγκαταβατικός. Ότι του έδινες, φιλούσε το χέρι σου και σου έλεγε «ευχαριστώ, άφεντικό μακάρι να έσαι καλός». Πες να μη άγαπήσες ένα τέτοιο άνθρωπο; Που να βρείς τέτοιους ανθρώπους σήμερα; Όλοι τούς έξεουλιούσαν μέσα σ' αυτές τις Συντεχνίες. Σου έχουν ένα σωρό άκαιρήσεις σήμερα ό τζατζο, άδειες, άπουσίες, λατρινή περιβάληση, κοινωνικές άσραλίες, αυθήσεις και ένα σωρό άλλα πράματα.»

Και «άναμνηστικό μουσικάτων ένδοξων ήμερών», ο ευγενής κύριος άι τώνησε με απαμυγμόν φωνή.

«Ό μακαρία και τρισευλογημένη εσσι! Με δυό αλινια την ήμερα μίσθωνες τόν εργάτη και σου δο'λενε από άνοηλούς μέχρι δούσας τού ήλιου. Κι' άι τόν κερτσίσεσ και κανένα κοινά, δούλενε και με το φως τού φακίριου.»

Και οι ύπάλληλοι μας; Ό πόσον μάς έκτιμούσαν και μάς άγαπούσαν. Πειθαρχικοί και πάντα πρόθυμοι. Τις Κυριακές που κλείαν τα μαγαζιά μας, μάς δούλευαν τότε στο σπίτι, τότε στο χωράφι και τότε στο περιβάλλο μας.

Σήμερα; Ό παναθλία εποχή! Ό κόσμος άλλαξε. Μπαστάδεψε.
—Έχεις δίκαιο, φίλε μου, δεν λέω, πράγματα άλλαξαν τα πράγματα. Τι πράμα οι σημερινοί εργάτες να μίν εντιμ όσος οι παλιοί, εργατικοί, πειθαρχικοί, συγκρατημένοι, για να άπολαμβάνουν ά άγαθά που άπολαμβάνει ο γέρο—μπερής έστω στο πεζοδρόμιο. Άλμπαρσία, ψίρες, κουρσέλλη, βυδία, άλπολιτσμά; και... ευεργεσία ενός γροσάκι «εκ μέρους... ήψηλάν και Μεγάλων Ευεργετών!»

Ό Συνομιλητής μου... θύμωσε και έφυγε.

Ένας παραπλανημένος εργάτης.....

Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ.

Πήραμε από κάποιον εργάτη με το όνομα «Ανδρέας Παναγή» (ποιός κρύβεται πίσω απ' αυτό το όνομα δεν μάς ενδιαφέρει) από την Λευκωσία, τη πιο κάτω έπιστολή, όπως θα δούν οι άναγνώστες μας, μέσα σ' αυτήν εκφράζεται με το χειρότερο τρόπο για το κομμουνισμό σαν το μόνο έχθρο τού εργάτη μέσα στη κοινωνία!!! Λυπούμαστε πραγματικά για τη κατάσταση μερικόν εργατών που άφρονισμένοι με την άντικομμουνιστική προπαγάνδα, βλέπουν όλα τα κακά της κοινωνίας σαν προερχόμενα από τούς κομμουνιστές και την ιδεολογία τους και άχι από αυτήν την καπιταλιστική κοινωνία, όπου τα πάντα βασίζονται πάνω στη μονοπώληση τών μέσων της παραγωγής από το κεφάλαιο και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Μας γράφει στην έπιστολή του ο πιο πάνω εργάτης, πως ξβασίτας τών κομμουνιστών οι εργάτες... γυμνητεύουν, πεινούν κλπ. Άλλα «συνάδελφοι» δεν άντιλαμβάνονται πως αυτή ή πείνα, ή άθλιότητα, ή κακορίζικιά και ή μιζέρια τού εργάτη δεν προέρχεται από τούς κομμουνιστές, αλλά από αυτήν την ίδια κοινωνία που ζούμε, όπου ο εργάτης είναι το μέσον πλουτισμού τών άλιγων μεγιστάνων τού πλούτου, που ενώ δεν προσφέρουν τίποτε το παραγωγικό κι' όφελμο στη κοινωνία, τρών και πίνουν πλουσιοπάροχα, ζούν σε πολυτελή μέγαρα κι' επαύλεις, έχουν τ' αυτοκίνητα τους και τούς υπηρέτες τους και ό,τι φανταστεί το μυαλό σου; Άντίθετα, όμως οι εργάτες, αυτοί που παράγουν όλα τα αγαθά που χρειάζεται ο κόσμος για να ζήσει δεν παίρνουν παρά ένα πολύ γλιόχρο μεροκάματο, που μόλις τούς άρκει ν' άγοράσουν ένα κομμάτι ψωμί και λίγες έλιες για να μη πεθάνουν—μόνο και μόνο για να μη πεθάνουν από την πείνα. Αυτά είναι που άγωνίζεται ο κομμουνισμός να άνατρέψει και να έγκραθίσει στη θέση τους τη σοσιαλιστική κοινωνία, την κοινωνία χωρίς τάξεις και χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Κύταξε—ξαναλέμε—γύρω σου, συνάδελφε, κάρκκτρη να δεις από που προέρχεται ή εκμετάλλευση κι' ή άθλιότητα και τότε είμαστε βέβαιοι, έπερβέβαιοι—πως θάρρησε παρά το πλεούρ μας, για ν' άγωνιστείς και σ' άπάνω στις έπαλξεις τού τίμιου αγώνα μας ενάντια τούς εκμεταλλευτές και καταπιεστές τών εργαζόμενων.

Τό μόνο που θα παρακαλέσουμε τόν «συνάδελφο» τούτο είναι να περάσει από το γραφείο—τυπογραφείο τού «Εργάτη» να τα πούμε και προφορικά τα όσα άξεκαθάριστα μάς γράφει στην έπιστολή του.

Δημοσιεύουμε σήμερα ολόκληρη την έπιστολή του και ή άρχισουμε από την προσέχη της έκδοσης ή της σχολιάσεως και να υποδείξουμε και στόν έπιστολογράφο μας και σ' όλους γενικά τούς παρασυρμένους, σαν κι' αυτόν, εργάτες, από που προέρχεται ή πείνα κι' ή άθλιότητα και πως οι κομμουνιστές

ποιός είναι ο πραγματικός ένοχος

αγωνίζονται για το ξεσκλάβωμα τού εργάτη.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

«Λευκωσία, τη 23 Σεπτεμβρίου 1947.
Κύριε Χειμαρσίδη,
Έπιμε ένας άρχαίτης Γάρασα τού πρώτον φύλλον τού «Εργάτου σου» που φανταζόμην πως σιγηνόσθι θα έξυπρητούσε πράγματι τόν εργάτη. Άλλά ή πατηή ή ήρωδός. Η έφημερίδα σου έξυπρητεί τα κατ'άθλιον έργα τού κομμουνισμού. Όπου εις τήν άρχαίαν εποχήν, έλέγετο ή καταχθόνιος «Ολιγαρχία». Έκειναι που βλέπουν, χωρίς συμπαρόν, και δεν θέλουν να είναι εν γνώσει των τυφλοί, Έβγηνον ότι εκεί που έδρασει ο κομμουνισμός, εκεί είναι δλον πείνα, κακορίζικια, λέπρω, φθίσις, άτιμία έχεραβάλομα, τεμπελις, και όα άτιμον, πρόστυχον δύνανται, να επιδέξει ο άνδρωπος, εθροικεται εις τας εάσεις τού κομμουνισμού. Νά παντού όπου έβαλε το χέρι του ο κομμουνισμός. Άθλιότης, πείνα, ρικνεδικός. Που να στρέψεις το βλέμμα σου και να μνή δης τ' αστροφύη; Είς τήν κρήνη, εις τήν κοινωία, εις τόν εργάτην; Άς τολμήση να άνοξη τές πόρτες της ή Σοβιετία σας και θα δής τόν παράδεισον σου, απ' άκρον εις άκρον να βασυλήη ή άθλιότης και ή γύμνα. Άς ρθώμεν και ένα βλέμμα εις τήν δούμορφον μας Κύπρον άπ' όπου ένερανιστή ή θεοκατάρατος αυτή ή άρρώστια που όνομάζεται Κομμουνισμός. Η φυλακή; πόσους έφιλίτησαν εργάτες, χωρίς εις τήν προπαγάνδαν σου ένωσείς διασεκάβεται άνευόχλητοι ή ολιγαρχία φυσικών. Η άπεργία ε εεό, που γυμνητεύουν πεινασμένοι ύπερ τούς 200 εργατάς, και σεις ροκαίνετα άνευόχλητοι, με τούς τριμακουκηνούς σας τές μπακιές τους; Η σωρεία μετανάστευσης πού καθήντησε να μνή μνή νεολαί. ά στόν τόπον μας, δια μόνον τόν λόγον για να σάς άπαλλαχθή, και να πεί να ζήση μονάχος σου εις τήν έρημην άποεσορσίαν; Η Κυβέρνησις κίποτε μέσα στόν πόλεμο υιόθετησε ένα σχέδιον φθορικών όπου ο δρομορο; ή ράτης έπρομηθεύετο όπου άδικεσε λίγον φθνήν τα τρώματα του. Έπεσερετίτητε πάντες σεις οι μισογροηταί εναντίον αυτού τού σχεδίου. Δέν σάς έσύμπεροδίατι έπραχόντο οι κατ'άθλιον σκοποί σας. Διά τί σεις τα γέννηματα έμδώνν όλα τα πράγματα τα δλέπετε άνάποδα. Το σχέδιον κατηργήθη όρισε Κύριοι καταχθόνιοι. Φωνάζετε διεφταίοι ο τμήριθμος τού Ουέν. Είς τήν πραγματικότητα οι κύριοι ύπεύθυνοι ή τες σεις που καταπολεμούσατε τόν Σχέδιον. Νά κάτατε στα θραστά σας, να πιάστε δουλιάν να ζήσετε, τίμα και προκομμένα και όχι με άμα και πρόστυχα μέσα να κάμνετε δυστυχισμένους εργάτας.

Η άπεργία κιστών; Τι έκέρδιαν οι κιστίνες από τήν άπεργίαν; Τρεις μήνες που έδικακονούσαν σχεδόν δια να ζήσουν το παιδιά τους, να καθυσερήσουν κηθήματα που σήμερα μεροπώτες να ύποδείξουμε και με φτηνά ένολιμα; Και ο λόγος της άπεργίας αυτής, ή εισπραξις της μακκί. ρας, άν θα τήν εισπράξη ή επτροπή ή ο εργοδότης, δια να καταλήξουν ή καίμενοι ή εργά

ται εις ίδιον νέας συνεκτίσας. Νά τήν ξεκαρπύσασιν, και τήν άδιν τραποσύνην της Κομμούνιας. Τώρα ή άπεργία των Ευεργετικόν εργατών. Ό θεός να τούς λυπηθή και αυτούς τούς καμμένους. Έσύ που πυκλόφρασε τήν έφημερίδα σου όταν βγάλας τα έξοδα σου μου φαίνεται θα σου μείνει ένα σημαντικό κέρδος. Θό φωνάζεις όμως τούς εργάτες που σου τήν έδοχειοθέτησαν, και τήν έτύπωσαν, να τούς πής; θες παιδιά, γιά από τήν έκδοσιν έκέρδινα τόσα, ως φιλεργάτης που είμαι, όρισε, αντί να σάς πληρώσει ένα γλιόχρο μεροκάματο, να δάλο τα κέρδη να τα μοιρασούμεν. Θα το πήρες αύτά; Μου φαίνεται για να πής τέτοιον πράμα σου είναι προτιμώτερο να καταπιής τη γλώσσα σου. Ό φίλος σου Τσιμίλης, ο εργατοπατέρας κι' αυτός, Πριν βγάλης τήν έφημερίδα τών «Ανεξήγητων» έπεινούσε, έπατούσε για να ζήση. Σήμερα, εκτός που συντηρείται ήγεμονικά, και με ταξή με ή μαξή, να πάη στο σπίτι του και καταθέσει εις τας τράπεζας μέχρι 13 γιλιάδες λίρες, μάλιστα κωριε, 12 γιλ. Έγγλέζικες. Πόσα πληρώνει στούς εργάτες του; Άκού ό; εργατοκύριος 200 ελινια για δέν τούς δίνεις 25 και 30 σελλινια τού κάθε μουζόμενου εργάτου που ζενονται πάνω στην έρημερδα του; ή να μοιράσουν τα κέρδη, με τούς εργάτες που άγωνίζονται γ' αυτόν; Είναι ζήτημα κωριε, άν τούς πληρώνεις 13-σέλλινια!!! μεροκάματον. Τώρα από τήν κρήνην σας έκδοσις τα δάλετα με τήν Έταιρίαν Άυτοκίνητων Μεταφορών. Δηλαδή προσπαθήτε να κάτατε άλλους δυστυχισμένους εργάτες. Άλλά άπό τήν κρήνην σας έκδοσις τα δάλετα με τήν Έταιρίαν Άυτοκίνητων Μεταφορών. Δηλαδή προσπαθήτε να κάτατε άλλους δυστυχισμένους κόσμο έπερνε να λάβρης τα στοιχεία έού προσοπισμάς και όχι να σιηθουλεύησι σιωφρό, ό όποιος τίς άδε με τί σφραγίδον ύποσάπτει ο ένας τόν άλλον για να τού πάρη τήν θέσιν. Και τότε άν έπλησίσεις τόν έδιαφορήμενον και έρωτούσεσ θά σου έλεγεν τήν άλήθεια όποτε μου φαίνεται θα έγραψες έγκώμα για τόν όμοιόσιν σου Καλόηρον. Διάτι όπως έξέφραστη και ειπε έμείς δέν θέλωμε να τα δίδουμε στην Κυβέρνηση ως φόρον εισοδήματος αλλά να τρών οι εργάτες μας. Τα είκατε σεις πύα καμιά φροξή;

Όσον δε δια το προλαίτιο και τα θέματα, όσον καιρό ζήσουν ο Ναζισμός τόνος θα πεί και ο κομμουνισμός, θα έξηληφθή και αυτή ή άρρώστια από τόν κόσμο δια να ζήση πλέον και αυτός ήσυχος. Και όσους έκαρπομυθίσαν οι ήγεταί τού ναζισμού, έτοις, έλιχόμεν εις τόν Θεόν, ότι πολύ σύντομα θα παρακομίδουν και οι ήγεταί τού κομμουνισμού, έσείς δε οι μαριονέτες τού κομμουνισμού, θα τρέχετε δεξιά ή άριστερά, δια να μη σας άνακαλύψουν όπως έκαναν και οι ναζίοι, δια τόν φόρον των έλευθερωτών διάτι το ψέμα δέν εινε δυνατόν να βασταθή επ' άπειρον. Θά σου έγραφα κόλλες ολόκληρες, αλλά πάνω στόν ψευδοτοκητήν κολλά τίποτε, να παραδεχθή τήν άλήθειαν; Τα πάντα για τόν κομμουνιστήν είναι ένα μεγάλο ψέμα.

Ανδρέας Παναγή εργάτης.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΑΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Η ενεργητική άνάμιξη της Έκκλησίας στην πάλη των τάξεων παρα το πλεούρ της κεφαλαιοκρατίας, δέν είναι καθόλου τυχαία. Όπως και τήν φρουδαρχικήν εποχή ήταν μια από τις μεγαλύτερες φρουδαρχικές δυνάμεις, έτσι και σήμερα έξακολουθεί να είναι ένας από τούς μεγαλύτερους καπιταλιστικούς παράγοντες. Άν και κρατεί καλά το μυστικό τού πλούτου της,—λόγω της έλλειψης οικονομικών δελτιών—έννοή τοις οι πιο κάτω αριθμοί τού άποδεικνύουν πλήρως.

Κατά τήν περίοδο της σοσιαλικής κυριαρχίας, ή Ρωσική Όρθόδοξη Έκκλησία ειχε στην κατοχή της 4.500.000 έκτάρια γής και καταθέσεις 70 εκατομμύρια ρούβλια στις Τράπεζες. Στην Ίσπανία, ή Καθολική Έκκλησία κατέχει 4.637 μοναστήρια. Είναι ιδιοκτήτρια της Έταιρείας τών Τράμ της Μαδρί.

της, της άμοσπολικής εταιρίας «Τρανσαλιανικά» και της Τράπεζας «Όυροκούνιο» με κεφάλαια 126 εκατομμύρια πεσέτες. Στην Ίταλία, τού Βατικανού κατέχει Ναυπηγεία και Κινηματογράφους. Είναι μέτοχο σε περισσότερες από 20 Τράπεζες, σ' όλον τόν κόσμο, και προπαντός της «Τράπεζης Παρισίων» και της «Όλλανδικής Τράπεζης». Περιλήθον τού Βατικανού κατέχει τήν Ιδιοκτησία της «Τραπέζης της Ρώμης», που χρηματοδοτήσε τις **Ιμπεριαλιστικές Αποικιακές Έκστρατείες της Ίταλιας**, και πού άνεστηλώθη, σε άνταμιβή από τόν Μουσσολίνι, ύστερα από μια δόλια πώληση.

Τέλος, σε πολλές χώρες όσως στή Γιουγκοσλαβία, Πολωνία, Μεξικό και σε διάφορες χώρες της Νότιας Αμερικής, ή Έκκλησία είναι μεταξδών πιδ μεγάλων Ιδιοκτητών και έπιχειρηματιών.

Οι μαρξιστές αποδίδουν σ' αυτά τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα τήν ήθικη και πολιτική ίνείδρωση της Έκκλησίας. Και δέν είναι μονάχα ή Έκκλησία, αλλά ή καθυπόθηξη θρησκεία που ηγάζουν από τήν ήθικη βάση της κοινωνίας—δηλαδή από τήν εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Γι' αυτό το λόγο—όπως έξήγησε ο Λένιν—τό προλαίτιοκό κόμμα δέν είναι μόνο ένα κόμμα άντικληρικό αγώνα, αλλά και παραπάνω: ένα κόμμα άδιάλλαχτου άντιθρησκευτικού αγώνα. Άλλά για το προλαίτιοκό κόμμα, ο αγώνας ενάντια στην Έκκλησία και τή θρησκεία, είναι συνυφανμένος με τόν άγώνα τών τάξεων, τόν άγώνα για τήν κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Όλος διάλου διαφορετική είναι ή σάση τών άντικληρικών μικροαστών. Αυτοί δέν έχουν καμιά διάθεση να έπιτεθούν κατά της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, άλλ' αντίθετα, γι' αυτούς ή θρησκεία δέν είναι ή έκφραση αυτής της εκμετάλλευσης, άλλ' άποτέλεσμα τού σκοποτισμού. Το μόνο που εκκρίνουν τήν Έκκλησία είναι στο ζήτημα της έχθροτητας της ενάντια στην έπιστήμη και στη λογική. Άλλά καμιά έπίκριση της Έκκλησίας δέν κάνουν για τήν σάση της ενάντια στούς άντικαταλλομένους ή τήν άντιδραστική πολιτική της. Καμιά έπίκριση για τού σεβασμό που δέλγνει στην έγκαθιδρωμένη έβουσία και τήν πρόσωση της «καπιταλιστικής πατριδος» Άλλ' αντίθετα, σε όλα τα πιδ πάνω σημεία, χρειάζονται τή βοήθεια της για να έβγαλδον τούς εργαζόμενους.

Ετσι και τα «εργατικά» κόμματα «σοσιαλιστές» «μπαρροδομιστές» και «κομμουνιστές»—σταλινικά με τόν Ξβιο

ρυθμό που εξακαταλέχουν τή πάλι; τών τάξεων, ύποχωρούν έδιδάντροπα μπροστά στην Έκκλησία. Έτσι, ο άντικληρικός αγώνας εκκατελήθη σιγά—σιγά και αντίθετα, βλέπουμε τόν άνώτερο κλήρο να συμμετέχει σε έπισήμως τελετές. Άκόμα πιδ έδιδάντροπη ήταν ή σάση τών Ιταλών «κομμουνιστών»—σταλινικών που περιλάμβανε τή συνθήκη τού Λατερανού, μένα στο νέο Σύνταγμα, συνθήκη που ύπογράφηκε μεταξδύ τού Μουσσολίνι και τού Πάπα, και πού άναγνώριζε τού Βατικανού σαν «κράτος εν κράτει», ενώ ή Ιταλική έπανόσταση τού 1948 έξεδίωξε τόν Πάπα από τού Κράτος. Οι μεταρροδομιστές και οι σταλινικοί έβγηνον τήν ύποχώρησή τους μπροστά στην Έκκλησία σαν άνάγκη, «για να μη χρεώθουν στούς χριστιανούς εργάτες, αλλά, όπως έγραψε ο Λένιν, «θά ήταν μεγάλο σφάλμα να διαπιστώσουμε ότι ή φαινομενική» (Συνέχεια στην 3η σελίδα)

N. LENIN

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η σημερινή κοινωνία... Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού...

Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού... Η θρησκεία είναι ένα είδος ρακής μέσα στην όποια...

Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού... Η θρησκεία είναι ένα είδος ρακής μέσα στην όποια...

Η οικονομική καταπίεση... Η οικονομική καταπίεση ηγεί αναπόφευκτα στις ελλομένες μορφές καταπίεσης όπως πολιτική καταπίεση...

Η οικονομική καταπίεση... Η οικονομική καταπίεση ηγεί αναπόφευκτα στις ελλομένες μορφές καταπίεσης όπως πολιτική καταπίεση...

Η οικονομική καταπίεση... Η οικονομική καταπίεση ηγεί αναπόφευκτα στις ελλομένες μορφές καταπίεσης όπως πολιτική καταπίεση...

Η οικονομική καταπίεση... Η οικονομική καταπίεση ηγεί αναπόφευκτα στις ελλομένες μορφές καταπίεσης όπως πολιτική καταπίεση...

Η οικονομική καταπίεση... Η οικονομική καταπίεση ηγεί αναπόφευκτα στις ελλομένες μορφές καταπίεσης όπως πολιτική καταπίεση...

Η οικονομική καταπίεση... Η οικονομική καταπίεση ηγεί αναπόφευκτα στις ελλομένες μορφές καταπίεσης όπως πολιτική καταπίεση...

ΑΓΓΛΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΙ ΗΓΕΤΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΜΕΤΡΑ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΑΝΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ (Ιδιαίτερη Υπερησεία του 'Εργάτη).—Πολλοί μέρες ο 'Εργάτης ύπουρος κάποιος ήλθε και 'Ηλεκτρικός 'Εμμανουήλ Σίνγουελ, απείλησε πως θα παύσει να πωλεί μετρητά...

Αυτό όμως έχει καθαρά δευτερεύουσα σημασία. Οι λόγοι του Ντεάνιν και του Σίνγουελ είναι στην πραγματικότητα ένα μέρος...

Οι τελευταίοι απαιτήσεις της 'Εργασίας δείχνουν πως αυτές κερδοφόρες μήνες του '947...

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΕΣ

«... Πού μου γελάσει τρέψι φορές, ως έχει την έφεσή μου!» (Παιχνίδι) (Αίθριος... Βάρκιζα... Γκαζέρτα...)

ΟΙ ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΑΠΗΔΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΕ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ

ΠΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. (Ιδιαίτερη Υπερησεία του 'Εργάτη).—Φέρνοντας στη μνήμη των, παλαιστινέζων εργατών τον...

ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ ΜΠΟΛΙΖΟΥΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΤΟΥΛΟΥΖΗ. (Ιδιαίτερη Υπερησεία του 'Εργάτη).—Πλήθος εργατών πήραν μέρος σε μια συγκέντρωση που οργανώθηκε από το Γαλλικό και το Ισπανικό τμήμα της Τετάρτης Διεθνούς...

ΠΑΛΙ ΚΙ' ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ Ε.Σ.Σ.Δ.

Συνέχεια από το προηγούμενο) Μπορούμε να πούμε πως η σημερινή επεκατατική πολιτική του Κρεμλίνου μπορεί να χαρακτηριστεί ιμπεριαλισμός...

Μπορούμε να πούμε πως η σημερινή επεκατατική πολιτική του Κρεμλίνου μπορεί να χαρακτηριστεί ιμπεριαλισμός...

Μπορούμε να πούμε πως η σημερινή επεκατατική πολιτική του Κρεμλίνου μπορεί να χαρακτηριστεί ιμπεριαλισμός...

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΣΤΕΣ

Η μικροαστική δημοκρατία πρόθυμα καταφεύγει στην άκρη και τώρα ο αυτός το επιχείρημα. Δεν έχουμε κανένα λόγο, το ξαναλέω, να τη μιμηθούμε ο' αυτό.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΦΑΝΑΤΙΚΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗ

Οι οικονομικές μεταβολές στις περιοχές που καταλήφθηκαν δεν άπαιχταβλίσουμε αυτό το πράγμα ούτε κατά ένα δεκάτο!

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΦΑΝΑΤΙΚΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗ

Οι οικονομικές μεταβολές στις περιοχές που καταλήφθηκαν δεν άπαιχταβλίσουμε αυτό το πράγμα ούτε κατά ένα δεκάτο!

ΠΡΟΔΩΘΗΚΕ ΚΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ

Μεγάλη μερίδα τών απεργών τάχθηκε ενάντια στο κλείσιμο της

Ενώ ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» δημοσίευε πάνω στο πεστήριο, πήραμε την πληροφορία πως λήθηκε η απεργία των Κυβερνητικών εργατών. Δεν μπορούσαμε ν' αλλάξουμε την πρώτη σελίδα, αλλά χαλάσαμε την 4η σελίδα για να δάσουμε από το άρθρο αφιρόνομος την πρώτη σελίδα όπως θα κληροφορούσε αν δεν λυνόταν η απεργία.

Ύστερα από 11μηνο «αγώνων» με ανταλλαγή επιστολών, διελκυστίνες «απεργίες», δύο «απεργίες», 24ωρες «απεργίες» και στο τέλος με μια απεργία διαρκείας μόνο 200 από τους 6000 ή 7000 ενδιαφερομένους εργατές, κατορθώθηκε να δώσει η Κυβέρνηση ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ αύξηση περίπου 5 γραμμιά την ημέρα και να γίνει το βασικό μεροκάματο του Κυβερνητικού εργατή 6)2 αντί 5)6 την ημέρα.

Ο σύντροφος του Κυβερνητικού εργατή, που εργάζεται στους ιδιώτες εργολάβους πέριχ το δελτάσιον, δηλαδή 12 σελ. την ημέρα, δουλεύει 44ω

ρη εβδομάδα, κι' ο εργοδότης είναι υπόχρεος να παίρνει το προσωπικό του μέσον της Συντεχνίας—δικαιώματα που δεν τα είχε ούτε τα έχει και τώρα ο Κυβερνητικός εργατής.

Ύστερα από «εισηγήσεις» της ηγεσίας της ΠΕΟ και της Ε.Σ.Ε.Α.Κ και της απεργιακής Επιτροπής, η γενική συνέλευση των Κυβερνητικών απεργών, αποφάσισε «ατά κλεισίματος» να «αναστειλεί» προσωρινώς την κηρυχθείσαν από της 3ης τρέχοντος απεργίαν, διά να υποβληθή στην οικιακή διεξαγωγή διαπραγματεύσεων προς τελική ικανοποιητική λύση της διαφοράς.

Σχετικό γράμμα που στάληκε από την ηγεσία στον Έπιτροπο Εργασίας, τελειώνει: «Ελπίζομεν, ότι η απόφασίς μας να αναστείλωμεν προσωρινώς την απεργίαν θα εκτιμηθή δεόντως υπό της σεβαστής Κυβερνήσεως και ότι διά των διαπραγματεύσεων θα φθάσωμεν εις ικανοποιητικήν λύσιν της διαφοράς». (SIC)

Έχουμε πληροφορίες από εργατές, πως διάφοροι πράχτορες, πριν η συνέλευση των απεργών αποφασίσει το κλείσιμο της απεργίας, διαδίδανε μέσα στις γραμμές των απεργών και στους Κυβερνητ. εργατές γενικά, πως τη Δευτέρα (σήμερα) θα κλείσει η απεργία. Ο σκοπός αυτών των πράχτορων και των αφεντάδων τους είναι φυσικά φανερότατος—θέλανε να προπαρασκευάσουν το έδαφος για να ξεγελάσουν την γενική συνέλευση των απεργών για να δεχτεί το κλείσιμο της απεργίας. Ωστόσο, δεν κατορθώθηκε να αποφασιστεί ομόφωνα το κλείσιμο της απεργίας από τη συνέλευση των απεργών, αλλά υπήρξε και μια σημαντική μερίδα εργατών που δεν γελάστηκε και δεν ενέκρινε το κλείσιμο της απεργίας και ζήτησε τη ΣΥΝΕΧΙΣΗ κι' ΕΠΕΧΤΑΣΗ της απεργίας.

Η απεργία είναι το μοναδικό όπλο που έχει ο εργατής σήμερα για να παλαίσει για

την υπεράσπιση της ζωής του και της ζωής του. Η άσκησή της έχει σαν όπλο της το κράτος, την αστυνομία, τα δικαστήρια, τον στρατό, την εκκλησία, τους πράχτορες της. Μέσα σ' αυτή την πάλη, οι σημερινοί ηγέτες της εργατικής τάξης, δεν αφήνουν τους εργατές να χρησιμοποιήσουν το μόνο όπλο που τους απέμεινε: την απεργία.

Άντιον τις απεργίες, τη μάχη για να σωθεί το «γόνιτρον της Κ.Ε.Ο.» (όπως είπεν ο κ. Ζιαρτίδης στη συνέλευση των απεργών της Κ.Ε.Ο. τις προάλλες) και την άλλη φορά «διά να εκτιμηθή δεόντως υπό της σεβαστής Κυβερνήσεως» η παθητική στάση των ηγετών και γιατί «ελπίζουν ότι διά των διαπραγματεύσεων θα φθάσωμεν εις ικανοποιητικήν λύσιν της διαφοράς» (όπως λέει το προχθές γράμμα της ηγεσίας στον εργατικό έπιτροπο, σχετικά με τους Κυβερνητικούς απεργούς). («Ιδε και απεργία του Μάρτη του 1944—διαπραγματεύσεις

—αναχωρές—Δεύτερο Μέτωπο).

Μα εμείς ξέραμε και ξέρουμε πως οι απεργίες γίνονται όταν οι διαπραγματεύσεις δεν φέρουν αποτέλεσμα και πως οι απεργίες σκοπόν έχουν να ξεαναγκάσουν τον εργοδότη να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών.

Στην περίπτωση αυτή των Κυβερνητικών (και Στρατιωτικών) εργατών, η διαφορά ύφισταται από το 1941 και μ' όλες τις διαπραγματεύσεις και μ' όλους τους δημοσιογραφικούς «αγώνες» δεν κατορθώθηκε να λυθεί.

Πώς ξέρονται σήμερα οι γραφειοκράτες—ηγέτες να λύσουν μια απεργία «ελλιπείς» ότι η λύσις της απεργίας θα εκτιμηθή δεόντως υπό των διαπραγματεύσεων θα φθάσωμεν εις ικανοποιητικήν λύσιν της διαφοράς;

Αυτές οι «διαπραγματεύσεις» συνεχίζονται από πενταετίας κι' έχουν αποδειχτεί και στον τελευταίο εργατή άκαρ-

πες, γιατί, αν καρποφορούσαν, οι Κυβερνητικοί εργατές δεν θα παίρνανε σήμερα 5)6 αλλά 12) την ημέρα, σαν τους συντρόφους τους των ιδιωτών εργολάβων και δεν θα δουλεύανε 48 ώρες αλλά 44 κι' ίσως και 40 ώρες τη βδομάδα.

Αν οι πενταετείς διαπραγματεύσεις δεν φέρανε αποτέλεσμα, τι κάνει τους γραφειοκράτες ηγέτες να πιστεύουν πως χωρίς πλατιά, καθολική απεργιακή δράση θα ικανοποιηθούν τα αιτήματα των απεργών;

Οι συνειδητοί ταξικώς εργατές θα αντιληφθούν, ότι πολλοί έχουν κι' άλλες αντιληφθεί, πως μόνο με την οργανωμένη, συστηματική, σταθερή και σθεναρή τους απεργιακή δράση, με μια πραγματικά μαχητική ηγεσία, θα μπορούσαν να πετύχουν. Θα θρούνε πως δεν υπάρχει άλλος τρόπος και πως οι διαπραγματεύσεις κι' ο χαρτοπόλεμος δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια καθαρή ΚΑΤΣΜΟΤΣΑΚΡΑ!

Η ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ ΕΝΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εργάτης της Κ.Ε.Μ. διώχεται από τη δουλειά γιατί διάβαζε τον «ΕΡΓΑΤΗ»

Την πρώτη μέρα της έκδοσης του «Εργάτη» την περασμένη Δευτέρα, μια ομάδα πέντε—έξι σιωπηρές της Κυπριακής Έταιρίας Μεταφορών Λιμενίδ, με τη «κοινωνική δράση» της όπως λέει το «Έθνος» λιμενίδ, άκουσαν τον σιωφέρ Κλεάνθη Πιπερίδη σαν διάβαζε το άρθρο του «Εργάτη» σχετικά με την στάση της Έταιρίας απέναντι των 350 εργατών της.

Ο σιωφέρ Κλεάνθης, όχι γιατί πίστευε στην «κοινωνική δράση» της Κ.Ε.Μ. Λτδ., αλλά γιατί νόμιζε, πως υπήρχε έστω και κ' ένας κόκκος ελευθερίας του άτόμου σ' αυτό το «μακά-

ριο» νησί, ξεκολούθησε να διαβάσει το άρθρο του «Εργάτη», κι' όταν άκουσε μπήκε ένας απ' τους διευθυντές της Έταιρίας στο δωμάτιο. Ύστερα από λίγο ο κ. διευθυντής—που είναι συστάριος και συνδιευθυντής της Έταιρίας με τον «συνοδο δότη» δημοτικό σύμβουλο Λευκωσίας κ. Καλόγηρο—κάλεσε ένα απ' τους σιωπηρές, που άκουσε το άρθρο σαν το διάβαζε ο Κλεάνθης, και τον ρώτησε τι έγινε και τι είπαν οι άλλοι σιωπηρές για το άρθρο του «Εργάτη» και για την ΚΕΜ, Λτδ. Δεν ξέραμε θετικά τι είπε ο καυμένος ο σιωφέρης, ούτε τι πίεση εξασκήθηκε πάνω του.

Την επόμενη μέρα, ο Κλεάνθης διώχτηκε από τη δουλειά, με τη δικαιολογία πως είναι έλλειψη βενζίνης και πως δεν θα υπήρχε δουλειά. Φυσικά, είναι καλύτερος ο άναγνώστης να πιστέψει, αν θέλει, αυτή τη δικαιολογία της εταιρείας. Εμείς δεν την πιστεύουμε, γιατί ξέρουμε θετικά, πως τρεις μέρες πριν διώχτει ο Κλεάνθης, η εταιρεία είχε καλέσει κάποιον άλλον σιωφέρη και του είπε, πως θα τον σταματούσε σε λίγες μέρες, επειδή το αυτονόητο στο όποιο δούλευε, είτανε καλώς και τώρα με την έλλειψη της βενζίνης θα το βγάζανε από τη κλοφορία.

Αν σταματήθηκε όμως αυτό που είχε προειδοποιηθεί, και σταματήθηκε ο Κλεάνθης, που δεν είχε προειδοποιηθεί, μα που του είχε την αναίδεια να διαβάσει το άρθρο του «Εργάτη» στους συντρόφους του. Είναι φανερό, πως οι εργοδότες θέλουμε να τρομοκρατήσουν τους εργατάς τους, για να μη πάνε στη συντεχνία τους. Είναι γνωστή η πάλη της Κ.Ε.Ο. ενάντια στην προσπάθεια των εργατών της για να οργανωθούν. Σήμερα γίνεται κίνηση από τους εργατές της Κ.Ε.Μ. Λτδ. να μπουνε ομαδικά στη Συντεχνία οδηγών Αυτοκινήτων. Η κατοσκοπία

της εργοδοσίας θα πλώνεται κι' η τρομοκρατία της άρχισε να βγαίνει στο φανερό.

Σιωφέρης χαμάληδες, γραφιάδες! Σήμερα κλωστοθήκη ο σύντροφος σας Κλεάνθης. Αύριο μπορεί να ναι ο Άνδρας και μεθαύριο ο Μεμνέτης κ' ύστερα ο Καρπάς. Αν η τρομοκρατία σας φοβίσει και δεν πάτε όλα ομαδικά στη Συντεχνία «Οδηγών Αυτοκινήτων» να γίνετε μέλη της, τότε η εργοδοσία πέτυχε το σκοπό της!

Η μόνη σας διέξοδος είναι η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΑΣ. Η μόνη σας έλπιδα να τσακίσετε την τρομοκρατία είναι η οργανωμένη δύναμη Η ΔΙΚΗ ΣΑΣ.

Το πάθημα του Κλεάνθη πρέπει να σας γίνει μάθημα. Γιούτη του Κλεάνθη παραμονή σας έσας!

Η ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ Κ.Ε.Ο. ΕΞΣΚΕΠΑΣΤΗΚΕ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΩΧΝΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑΤΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΔΗΛΩΣΟΥΝ ΠΩΣ ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ

Και πάλι το ζήτημα της Κ.Ε.Ο. στην ημερήσια διάταξη. Η εργοδοσία άρχισε να χρησιμοποιεί την τρομοκρατία, για να ξεαναγκάσει τους εργατές της να μη γραφτούν στην Συντεχνία τους. Χρησιμοποιείται την απειλή πως θα τους διώξει από την δουλειά αν δεν υπογράψουν δήλωση πως δεν ανήκουν στη Συντεχνία. Από την άλλη όμως μεριά έδωσε εντολή στο Γραφείο Ξεξέρεσης Δουλειάς να της στέλνουν όλους τους εργατές, ειδικευμένους και μη, που δηλώνουν πως είναι ανεργοί και δεν ανήκουν σε Συντεχνία.

Κι' αυτά όλα, ύστερα από τον μεγαλύτερο αγώνα που διεξάγανε οι εργατές της Κ.Ε.Ο. επί 40 δολοκλήρες μέρες χωρίς ούτε ένα απεργοσάστη. Και τον διεξάγανε τον αγώνα αυτό με την ήλικη και την ήλικη υποστήριξη δάκρυων του Κυπριακού λαού.

Αλλά στο τέλος λύσανε την απεργία τους, όχι με ικανοποίηση των αιτημάτων τους κι' με τον εκφυλισμό της απεργίας, αλλά τη λύσανε κάτω από την πίεση της ηγεσίας

τους, της ηγεσίας που θέλησε να σώσει το... γόνιτρον της Έταιρείας και που «πίστευε» στις υποσχέσεις της Κ.Ε.Ο.

Πίστεψε, λέμε, στις υποσχέσεις της Έταιρείας, πως θα ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργατών, αν λυνόταν η απεργία, και πως με την πρωτοκαταρία θα ξεκινάσανε στη δουλειά της τους 100 εργατές και μένανε έξω απ' αυτή.

Σήμερα, όμως, άκουμε από το στόμα της εργοδοσίας να δηλώνεται στην Επιτροπή των εργατών πως «οι Τρεις Μεγάλοι Άπτερον τις υποσχέσεις τους. Έμεις γιατί να μη τις άδελφώσουμε; Μάλιστα. Αυτά τα λόγια ειπώθηκαν από την εργοδοσία στους αντιπροσώπους των εργατών της Κ.Ε.Ο. Είναι άπειρο μέγεθος η δολοκλήρη ηγεσία της Κύπρου, για να πάρει να πιστέψει στις υποσχέσεις των εργοδότην.

Μάλιστα, σ' αυτή την κατάσταση ήθελε κι' ο Γ. Χριστοφόρου, στον «δημοκρατή» της

Παρασκευής, 26 του Σεπτεμβρίου, κι' άρχισε τις κλάμψεις του πως η ΚΕΟ άδειεί τις υποσχέσεις της, και να μάς λέει πως οι εργατές και πάλι θα κερδίσουν με το... πέρασμα του χρόνου! Μάλιστα—αν καταλάβουμε από συγκριτικούς αριθμούς—αυτός ο αγώνας δεν πρόκειται να αργήσει ναρπάσει από... 3—5 χρόνια! Κρίνοντας με σύγκριση των προσηγομένων αγώνων των εργατών της ΚΕΟ, μάς αναφέρει πως έγιναν τέτοιοι το 1932, το 1937 και το 1940. Δηλαδή ο ένας ύστερα από τον άλλο, με διαφορά 3 ως 5 χρόνια ο καθένας! Κι' ύστερα από 7 χρόνια ξεκίνησε ο τελευταίος αγώνας της ΚΕΟ! Μ' αυτό τον τρόπο οργανώσι; αγώνα απειλεί ο Γ. Χριστοφόρου τη Διεθνήση της ΚΕΟ! Έκτός απ' αυτά, ο Γ. Χριστοφόρου, κλαίει γιατί ενώ από τη μια μεριά η Διεθνήση της ΚΕΟ έβαλε την υπογραφή της κάτω από τα Συμβόλαια με τη Συντεχνία, έρχεται τώρα να τα άδελφώσει. Μα αυτά όλα έπρεπε να τα προβλέψετε συνάδελφε Χριστοφόρου. Έπρεπε, πριν ληθεί η απε-

ργία και πριν απ' όλα να ΚΑΤΟΧΤΡΩΣΕΤΕ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. Ο ηγέτης ενός αγώνα δεν κρίνεται μόνο από τα λόγια. Κρίνεται και από τις πράξεις και από την πρόβλεψη του. Αυτή την πρόβλεψη δεν την έκαμπε όμως.

Οι εργατές όμως της ΚΕΟ πρέπει ν' αντιληφθούν την κρισιμότητα της καταστάσεως και ν' άμυνθούν ενάντια στην τρομοκρατική επίθεση της εργοδοσίας τους. Πρέπει να υποστηρίξουν τους μεσα στην Συντεχνία τους, να μη φοβηθούν τις απειλές της Διεθνήσης και να συνεχίσουν τον αγώνα τους που διακόπηκε πριν 50 μέρες τόσο άδοξα και διέφυγε καμιά κατοχήρωση έστω κι' αυτών των λίγων που κερδισαν. Πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους μέσα σ' όλα τα στρώματα των συνάδελφων τους και να αντιμετωπίσουν την κατάσταση με σθένος και άποφασιστικότητα μεσον της Συντεχνίας τους που πρέπει με κάθε τρόπο να δυναμώσουν, κάτω από μια πραγματικά μαχητική ηγεσία των αγώνι τους.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
Λειά. Το κοινό τους συμφέρον όμως τους συναγωνιστέ θα τους κάμει άργα ή γρήγορα να συμμαχούν για την από κοινού ούρηση των κερδών τους και την πραγματοποίηση υπέρ κερδών σε βάρος του σιωφέρη, χαμάλη, γραφιά, κοί σε βάρος της κοινωνίας δολοκλήρης. Δεν αποκλείεται να ξυνηθίσουμε ένα πρωί και να δούμε μια γενική συγχώνευση όλων των Καλοήρων, Έμπιστοσύνων, Γαβριήλιδων, Κορυδάδων, Κομπιλλήδων, Άδελφότητων, Κόμμερ, και του Κυβερνητικού σιδηροδρόμου άκμας, σ' ένα μεγάλο κ' έναμια, και παντοδύναμο τράστ Μεταφορών Κύπρου, Λιμενίδ, αλλά «Κυπριακή Έταιρία Έναερίων Συγκοινωνιών».

Δεν είναι άναγκη να δυσολέψει κανένας το μυαλό του για να φανταστεί τι θα ημιαίνε αυτά για τη κοινωνία της Κύπρου. Φιάνει να πείε στην περιοχή της Κυπριακής Μεταλλευτικής Έταιρίας, ή της Έταιρείας Χημικών προϊόντων και Λιπασμάτων ή του Έργοστασίου Κομβίων, ή του Έργοστασίου Οδόντων ή της Κυπριακής Έταιρείας Ούλων και να δει σε ποιά κατάσταση βρίσκονται οι εργατές για να καταλάβει τι θα συμβεί στους εργατές μεταφορών.

Εργάτες, χαμάληδες, γραφιάδες, σιωφέρηδες μεταφορών: Θα βρείτε πως πρέπει να έκαμπεθε άπ' την πείρα των συντρόφων σας με τον Χέντριξ, τον Μαγκλή, τον Οικονόμου και τους άλλους «φιλεργάτες». Θα βγάλετε το συμπέρασμα τότε, πως μόνο με τη δική σας δύναμη, μόνο με τη δική σας οργανωμένη και μονολιθική πείρα θα μπορούσατε να περιφρουρήσετε τη ζωή σας και τη ζωή των παιδιών σας.

Θα πρέπει όλοι οι εργατές μεταφορών, χαμάληδες, σιωφέρηδες, γραφιάδες να πάνε όσο το δυνατό πιο σύντομα όλοι μαζί να γίνουν μέλη στην υπάροχισσα συντεχνία «Οδηγών Αυτοκινήτων που μπορεί να μεταρραπεί σε Συντεχνία Εργατών Μεταφορών. Θα είναι αυτή η μόνη εργατική δύναμη που θα υπορροεί να παλαίσει ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και να νικήσει.

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Η προλεταριακή πείρα δυο αιώνων έλει άποδειξει πως μόνο μαχητική συντεχνία μπορεί ν' αντιπαραταχτεί ενάντια στην τρομοκρατία της εργοδοσίας και την άγρια εκμετάλλευση της άσκητής τάξης.

Μη κάνετε καμιά: ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΟΛΗΝ ΟΛΗΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, που είναι το πρώτο βήμα για την έγκαιρή Παγκύπρια Συντεχνία Έργατών Μεταφορών Κύπρου.

Υπεύθυνος: Γ. Χαμαρτίδης
Τύποις: «ΖΑΒΑΛΛΗΣ» Λευκωσία